

19. november 2020
Sagsnr. 522-227897 pkc
Sekr. Pia Kirk Christensen
Tel. 7221 1762, mail pkc@70151000.dk

HjulmandKaptain

Frederikshavnsvej 215
Postboks 120
DK-9800 Hjørring
Tel. + 45 7015 1000
mail@70151000.dk
www.hjulmandkaptain.dk

Sendt pr. e-mail til fisk@mfvm.dk cc magran@mfvm.dk

Miljø- og Fødevarerministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Advokatpartnerselskab
CVR-nr. 32 33 71 20
Bank 7420 1021347

J.nr. 2020-12348 – Høringssvar

Som aktiv rådgiver indenfor fiskerierhvervet har jeg gennemgået det foreliggende udkast til revideret bekendtgørelse og regulering af fiskeriet, og jeg tillader mig her at fremkomme med følgende bemærkninger:

Jeg er bekendt med det høringssvar, som er afgivet af DPPO, hvilket høringssvar jeg fuldstændigt støtter.

For tydelighedens skyld gør jeg dog udtrykkeligt opmærksom på navnlig tre simple forhold, som jeg anmoder om får et særlig fokus i den politiske og administrative proces:

1. Hvilke økonomiske mellemværender skal indberettes:

Det nye udkast til reguleringsbekendtgørelse har hjemmel i Fiskerilovens § 35, stk. 1. Den drives af en forudsætning om, at for at beregne en persons kvoteandele, og sikre at den enkeltes loft ikke overskrides, skal der udover egne kvoteandele ske indberetning af forholdsmæssigt kvoteandele helt eller delvist ejet af andre, som den primære person har adgang til at udøve bestemmende indflydelse på. Derfor skal der ske indberetning af eksempelvis lån, kaution eller sikkerhedsstillelse, som er ydet til andre erhvervsfiskere, erhvervsfiskerselskaber samt andre ejere eller medejere af kvoteandele, jf. bemærkningerne til loven. Dette forstås, og dette er en bunden opgave, og er naturligvis derfor også indeholdt i det nye udkast.

Men det er meget vidtgående, og efter min opfattelse også for vidtgående, når det bestemmes i udkastet, at ethvert udlån, kaution eller sikkerhedsstillelse, som en erhvervsfisker eller erhvervsfiskerselskab yder skal indberettes. (Understregningen er min).

Dagliglivet har oceaner af eksempler på, at fiskere eller fiskeriselskaber har økonomisk engagement med andre, hvor den begunstigede intet har med fiskerierhvervet at gøre, og derfor slet ikke ejer eller kan have mulighed for at eje fiskekvoter.

Det kan f.eks. være en fisker, der yder et lån til sin søster, der er damefrisør og ønsker at modernisere sin salon, eller være en fisker, hvis kone ejer familiens parcelhus, sommerhus eller bil, og hvor fiskeren kautionerer for hendes lån, eller være en fisker, der kautionerer for sin søn, der læser til læge i Ålborg og har købt en 2-værelseslejlighed.

Disse engagementer har intet med fiskeriloven at gøre, og derfor bør der ikke være indberetningspligt for disse. Det vil simpelthen give et kaos og være helt uforståeligt, at sådanne engagementer, hvor den begunstigede er langt væk fra fiskerierhvervet, skal være indberetningspligtige.

Både politikere og administrationen bliver nødt til at sikre, at der gennemføres lovgivning, som har en vis forståelse i befolkningen, og det har det i hvert fald ikke, at en fisker tvinges til at foretage indberetning af nogle låneengagementer, der ydes til fordel for personer, eller selskaber, der slet ikke har noget med fiskerierhvervet at gøre.

Jeg henstiller derfor, at fiskeren eller dennes selskab ikke er pålagt indberetning af økonomiske mellemværender, hvor den anden part ikke er en del af, eller ikke kan være en del af, fiskerierhvervet.

§ 76 skal derfor ændres, og det foreslås, at den indledes med følgende bestemmelse:

"Personer og selskaber med ejerandele og selskabsandele af FKA og IOK skal indberette følgende fiskerirelaterede økonomiske mellemværender til Fiskeristyrelsen, jf. dog stk. 3-5, uanset formålet hermed:....."(understregningen er min, og viser det ekstra ord, der foreslås indsat).

2. Ikke beregning af B-kvoter, når det økonomiske mellemværende ikke er fiskerirelateret

Der er også blandt erhvervsfiskere og erhvervsfiskerselskaber indbyrdes økonomiske mellemværender, som ikke bør have indflydelse på beregning af B-kvoter, og som intet har med kvotekoncentrationsloftet at gøre. Det er meget vigtigt, at investeringsmuligheder for erhvervsfiskere generelt ikke hindres, - hvorfor må netop lige denne erhvervsgruppe ikke være aktive og sikre udvikling i samfundet, når denne investering intet har med kvotekoncentration eller kvotelofte at gøre? Samtidig skal man tænke på, at fiskere og deres selskaber traditionelt er hjemmehørende i landets yderzoner, såsom Nordjylland og Vestjylland, og det er vigtigt for disses samfunds udvikling, at fiskerne er en aktiv del i dette og yder de økonomiske bidrag, som de har mulighed for, og som de finder forsvarlige. Jeg henviser til eksemplet i DPPO's hørings svar, hvor fire fiskeriselskaber i Hirtshals er gået sammen og sikrer finansieringen af 2-3 lokale virksomheder, som intet har med fiskeridrift at gøre. Såfremt deres indbyrdes og solidariske kaution for lån etableret for at sikre Hirtshals Yard A/S, FF Skagen A/S eller andre lokale virksomheder betyder, at de i deres indbyrdes kvoteregnskab skal medtage B-kvoter udelukkes sådan en investering altid, og det kan næppe være det politiske ønske. Man kan også forestille sig, at et erhvervsfiskerselskab vil stå bag oprettelsen af nyt køle-frysehus i Skagen, og hvis et eller to øvrige fiskeriselskaber ønsker at

foretage investering heri, vil den fælles hæftelse betyde, at de indbyrdes skal beregne B-kvoter, og dermed er en sådan påtænkt investering en umulighed.

Forslaget dræber investeringer, der ikke har noget med kvotekonzentration at gøre overhovedet, og jeg henstiller at udkastet ændres, således disse investeringer og lokalsamfundenes udvikling ikke hindres.

Jeg er også sikker på, at dette ikke har været det politiske ønske, - ønsket har alene været at sikre, at kvotelofterne overholdes, og at en fisker eller dets selskab, ikke kan smyge sig udenom ved at lade andre eje, men fortsat have den bestemmende indflydelse. Det anerkendes, at dette er formålet, og dette skal sikres, men det foreliggende udkast går alt for vidt og bevirker nogle formentlig helt utilsigtede begrænsninger.

3. Generationsskifte

I store geografiske områder i Danmark er fiskerierhvervet meget vigtigt, dels er der adskillige personer beskæftiget på selve fartøjerne, dels er beskæftigelsen i følgeindustrien helt essentiel for store dele af det danske samfund. Jeg tænker på værfter, maskinværksteder, vod- og trawlbindervirksomheder, motorvirksomheder, spil- og hydraulikfabrikanter, reparatører og mange, mange flere, men også fiskeindustrien, der forarbejder både de pelagiske fisk og konsumfisk. Det er tvingende nødvendigt, at der gennemføres regler, der altid sikrer et generationsskifte, således at nye generationer kan komme ind i erhvervet. Men det er omkostningstungt, og traditionelt har erhvervet meget vanskeligt ved at skaffe fremmed finansiering, da pengeinstitutterne er kritiske og al deres kreditgivning skal respektere Finanstilsynets hårde krav. Derfor vil en finansiering ofte kun kunne lade sig gøre, hvis den ældre fisker i en eller anden udstrækning står bag, og denne mulighed dræber det nye udkast fuldstændigt. Jeg forudser, at det i fremtiden vil blive meget vanskeligt at etablere de nødvendige generationsskifter, og dermed dræbes det danske fiskeri, hvilket vil være til ubodelig skade for ikke mindst de lokalsamfund, hvor det har så stor en betydning.

Jeg anbefaler derfor, at der i udkastet indsættes en bestemmelse om en dispensationsmulighed, såfremt det konkrete sigte ikke er at opnå en bestemmende indflydelse, men at etablere et generationsskifte, hvor en generationsskifteplan i forvejen skal være godkendt af Fiskeristyrelsen, ligesom denne plan skal indeholde en nærmere bestemt tidsfrist for dens fuldstændige gennemførelse. I denne relation henviser jeg også til DPPO's forslag om, at bagatelgrænsen hæves til 10 mio. kr., og / eller det økonomiske indberetningspligtige mellemværende andrager mindst en nærmere bestemt del af låntagerens virksomhed.

Det er min opfattelse, at ingen af mine tre nævnte bemærkninger hindrer gennemførelsen af det hovedsigte, der fremgår af Fiskerilovens § 35, og bekendtgørelsen følger herefter i højere grad, end i forslaget, det krav, som politisk er vedtaget i Fiskeriloven.

Med venlig hilsen

Jens Stadum
Advokat (H), Partner